

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/31/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7914010536
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7914010536.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Milana Husťáka a JUDr. Martina Michalanského, v trestnej veci obvineného V. Q. a spol., pre zločin podielníctva podľa § 231 ods.1 písm. a), ods.3 písm. b) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21. decembra 2015 v Košiciach, o sťažnosti okresného prokurátora a obvinených J. T., T. L., U. S. a V. Q. proti uzneseniu Okresného súdu Trebišov zo dňa 5.3.2015, sp. zn. 1T/42/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods.1 písm. b) Tr. por. z r u š u j e napadnuté uznesenie a ukladá okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Okresný súd Trebišov uznesením zo dňa 5. marca 2015, sp. zn. 1T/42/2014 podľa § 244 ods.1 písm. h) Tr. por. obžalobu odmietol a vrátil vec prokurátorovi.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podali sťažnosť okresný prokurátor a obvinení J. T., T. L., U. S. a V. Q..

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch uviedol, že sa nestotožňuje s názorom súdu a zastáva názor, že skutky uvedené v predmetnej obžalobe sú dostatočne popísané a spĺňajú všetky zákonné požiadavky uvádzané v § 235 písm. c) Tr. por. Má za to, že všetky interné colné predpisy, ktorými sa mali colníci pri vykonávaní svojej právomoci riadiť, a ktorých porušenie znamená v určitých prípadoch porušenie konkrétneho zákonného ustanovenia sú podzákonnými normami. Poukázal tiež na súdom vytykanú skutočnosť ohľadom rozporu výpovedí vedúcich predstaviteľov colného úradu Bc. R. T. a Mgr. R. L. a dáva do pozornosti výsluch kpt. JUDr. T. Y.. Označený svedok mal totiž popísať správne, ako mala činnosť colníkov prebiehať. Je toho názoru, že trestná činnosť, ktorá sa kladie obvineným za vinu je vykonávaná spravidla v uzavretej skupine ľudí, v danom prípade colníkov, a preto na jej odhalenie bolo potrebné vykonať záznamy za využitia obrazovo-zvukových zariadení so súhlasom príslušného súdu. Práve z výsledkov využitia informačno-technických zariadení bolo možné zachytiť protiprávnu činnosť týchto colníkov. Má za to, že súdom vyčítané nedostatky nie je možné považovať za odôvodnené a také, aby súd nemohol jednotlivé dôkazy vykonať na hlavnom pojednávaní. Navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 194 ods.1 písm. b) Tr. por. zrušil uznesenie okresného súdu a uložil okresnému súdu, aby v danej veci znovu konal a rozhodol.

Obvinení v písomných dôvodoch sťažnosti uviedli, že uznesenie považujú za nezákonné, arbitrárne, pretože okresný súd porušil článok 6 ods.1, článok 8 ods.1 a ods.2, článok 13 a článok 34 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V písomných dôvodoch podrobne poukázali, v čom bol dohovor porušený. Okresnému súdu vytykali, že nerešpektuje ani záväzný právny názor Ústavného súdu SR vyslovený v konaní sp. zn. I. ÚS 604/2014 zo dňa 28.10.2014 vo veci sťažovateľa J. T.. Ďalej vytykali okresnému súdu, že nevyriešil ich zásadnú námietku ohľadom nezákonnosti použitia

informačno-technických prostriedkov. Túto skutočnosť vytýkali i prokurátorovi, ktorý vykonával dozor v prípravnom konaní. Dávajú do pozornosti, že obžaloba i uznesenie o vznesení obvinenia neobsahujú presne označený a preskúmateľný skutok, pre ktorí sú stíhaní. Sú toho názoru, že v demokratickom a právnom štáte je neprípustné, aby orgány verejnej moci zasahovali do skutkového deja trestného tak, že do neho vkladajú vlastné a ničím nepodložené domnienky, či hypotézy, a tak svojvoľne menili, rozširovali skutkové okolnosti, resp. s nimi manipulovali, pričom riadne nezistili ani podstatné náležitosti skutkov, ktoré sa im kladú za vinu. Okresný súd vôbec neskúmal ani právnu kvalifikáciu skutku vo vzťahu k zločinu podielníctva podľa § 231 ods.1 písm. a), ods.3 písm. b) Tr. zák. Takáto právna kvalifikácia skutku v danom prípade už ani len teoreticky neprichádza do úvahy a podľa ich názoru je za hranicou zdravého právneho uvažovania. Záverom navrhli, aby odvolací súd preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce výroku napadnutého uznesenia a následne zrušil napadnuté uznesenie a uložil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Na základe podaných sťažností krajský súd podľa § 192 ods.1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovatelia podali sťažnosti, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil nasledovné.

Okresný prokurátor podal na obvineného V. Q. a spol. obžalobu pre zločin podielníctva podľa § 231 ods.1 písm. a), ods.3 písm. b) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a iné pre skutky, ako to je uvedené v predmetnej obžalobe.

Okresný súd následne predbežne prejednal obžalobu a rozhodol tak, že uznesením podľa § 244 ods.1 písm. h) Tr. por. túto odmietol a vrátil vec prokurátorovi. V dôvodoch napadnutého uznesenia poukázal hlavne na to, že skutky obžaloby neboli presne označené, postrádajú hlavne právny predpis, ktorý bol konkrétnym skutkom porušený, a taktiež poukázal na rozdielne výpovede svedkov Bc. R. T. a Mgr. R. L.. Uvedenie predpisov, rozkazov a nariadení, ktoré sa týkajú pracovných povinností colníkov do skutku je skutkovou okolnosťou, ktorá zakladá kvalifikáciu skutkov ako trestného činu. Súd nemôže túto základnú povinnosť orgánov činných v trestnom konaní nahrádzať svojou aktivitou a do skutku dopĺňať také skutočnosti, ktoré menia jeho podstatu. Právna kvalifikácia skutku musí podľa názoru súdu zodpovedať konformnému výkladu práv a v jeho principiálnych štandardoch. Neoznačenie konkrétneho právneho predpisu, ktorý zakladá právnu kvalifikáciu ku skutkovej okolnosti, je závažnou procesnou chybou, ktorá znemožnila obvineným sa kvalifikovane obhajovať. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto dospel okresný súd k záveru, že nie sú splnené podmienky na prejednanie veci pred súdom, pretože boli hrubo porušené základné práva obvinených tým, že v skutkoch nie sú konkrétne obvinení, čo a akým spôsobom porušili, aby to odôvodňovalo ich konanie ako trestný čin.

Okresný súd v Trebišove už vo veci raz rozhodol uznesením sp. zn. 3T/26/2012 zo dňa 26.4.2012, keď podľa § 244 ods.1 písm. h) Tr. por. odmietol obžalobu a vrátil vec prokurátorovi. Na základe sťažnosti prokurátora Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 4To/61/2012 zo dňa 31.12.2012 podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. zamietol sťažnosť okresného prokurátora.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd nepostupoval správne, keď opätovne uznesením podľa § 244 ods.1 písm. h) Tr. por. novú obžalobu odmietol a vrátil vec prokurátorovi.

Orgány činné v trestnom konaní doplnili dokazovanie po predchádzajúcom vrátení veci do prípravného konania v rámci svojich možností a hlavne schopností. Orgány činné v trestnom konaní sami určujú mieru dokazovania, ktoré musia v konaní vykonať, aby bola zabezpečená zásada náležitého zistenia skutkového stavu. Je potrebné uviesť, že po došetrení veci pri každom žalovanom skutku prokurátor označil znenie konkrétneho ustanovenia zákona, ktorý obvinení svojím konaním porušili.

Inštitút vrátenia veci prokurátorovi na došetrenie nemôže slúžiť na to, aby súd svojím rozhodnutím nútil prokurátora k zmene názoru pokiaľ ide o právne posúdenie skutku uvedeného v obžalobe. Činnosť na tejto kvalitatívnej úrovni je vyhradená pre hlavné pojednávanie, kde súd vykonáva dokazovanie kontradiktórnym spôsobom. Súd nemôže žiadnym spôsobom zasahovať do práva prokurátora ako verejného žalobcu a nútiť ho, aby skutok v obžalobe kvalifikoval inak.

Základné zásady trestného konania sú právne princípy, na ktorých sú vybudované jednotlivé štádia trestného konania a právne inštitúty upravené v Trestnom poriadku. Miera ich uplatnenia závisí práve od charakteru konkrétneho štádia trestného konania.

V konkrétnej veci je zrejmé, že existujú dve skupiny dôkazov a to jedna skupina v prospech a druhá v neprospech obvinených. V zmysle platného Trestného poriadku je prokurátor povinný podať obžalobu aj vtedy, keď si dve skupiny dôkazov odporujú a rozpory riadne odstrániť nemožno. Viac dôkazov totiž už orgány činné v trestnom konaní dostupnými prostriedkami zabezpečiť nevedeli. Na druhej strane je však potrebné dať za pravdu sťažovateľom (obvineným), že okresný súd sa mal zaoberať ich námietkou ohľadom zákonnosti použitia informačno-technických prostriedkov.

Úlohou okresného súdu po vrátení veci bude vytýčiť vo veci hlavné pojednávanie a kontradiktórnym spôsobom vykonať všetky potrebné dôkazy, pričom úlohou okresného prokurátora bude uniesť dôkazné bremeno. Primárnou úlohou okresného súdu bude zaoberať sa námietkou sťažovateľov (obvinených) ohľadom zákonnosti použitia informačno-technických prostriedkov, a túto okolnosť vyriešiť podľa § 7 Tr. por. ako predbežnú otázku.

Až po vykonaní podrobného dokazovania kontradiktórnym spôsobom a vyriešení predbežnej otázky, či použitie informačno-technických prostriedkov bolo v súlade so zákonom (viď nálezy ÚS) bude povinnosťou okresného súdu vo veci zákonným spôsobom rozhodnúť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.